

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗΣ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
10

3. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 43

Περὶ ουράνιων συμβάσεων δικαιούχου τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Δημόσιον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

“Εγοντες ἡδὲ δέην: καὶ τὰς δικαιόσησι τοῦ ἡρώου οὐ τοῦ Α. Ν. ὅπερ ἀριθ. 180/67 καὶ βρ. τὴν ὅπ. ἀριθ. 738/1967 γνωμοδότηριν τοῦ Συμβουλίου Επικρατεῖτε, προτάσσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργῶν, ἀπεργασίακρεν καὶ διατάσσομεν:

“Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται, ἴγγονος καὶ ἡδὲ τῆς ὑπεριχόντην, καὶ πατοτέρῳ παρατιθέμεναι συμβάσεις δικαιούμενος τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ Δημόσιον:

Α'. Μόντεστις Δικείου δργ. 350.000.000

τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Δημόσιον.

Ἐν Λαζήνιοι σήμερον τὴν δργ. Νοεμβρίου 1959 μεταξὺ ἡδὲ ἐνίς τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ἥπερ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, Κανονικοῦ Επιταχυνταντίνου καὶ ἡδὲ ἑτέρου αἵρητος τῆς Ελλάδος ἐκπροσωπουμένης ὥπερ τοῦ Διοικητοῦ αἵρητος τοῦ Σεβ. Ιεράτου, συνεργονήδετραν τὰ ἔκτης:

“Άρθρον 1.

1. Ήρίσεις δικαιούμενητερίαν τῆς δικαιόσησι τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος, ἡδὲ ἐμμνήσεται εἰς τὸν γρεωτικὸν πρωτοτεχνικὸν λογαριασμὸν τοῦ Δ. Τρεχούμενος Λογαριασμὸς γρηγοριστούτερον. Προτέρειων Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν καὶ προέργεται ἡδὲ τὴν ἐκπούλησιν 150.000 ὡς ἔγγιστα, τὴνον τίτου πατὴτο τὸ ἑτοῖς 1959, περίπου δραχμῶν τριακοσίων πεντάκοντα ἐκατομμυρίου (350.000.000), τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος γρηγορεῖ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Δημόσιον ισόποτον Δάνειον.

2. Τὸ ἐπιτελόν τοῦ δικείου ἀρίζεται εἰς τοῦτο ἑτησίων. Ο τόκος δὲ ἀρχήτος ἡδὲ τῆς δικαιόσησι τῆς ισχύος τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς παταρεῖται ἡδὲ διὰ μονὸν τὸ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1960 γρουνικὸν διέστητον εἰς τὸ σείδες ἐκάστητη ἐξαργυρίνει, ἐξουσιοδοτημένης ἡδὲ τούτῳ ἀνεκκλήσιος τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος ἡδὲ εἰπομένη τούτου γραμμοῦ τοῦ παρ' αἵρητοι λογαριασμοῦ τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου τοῦ Δ. Συγκέντρωτος Εἰσπράξεων καὶ Πατριαρχεῖου, διὰ δὲ τὸ ἡδὲ Ιανουαρίου 1961 καὶ ἐφεξῆς γρουνικὸν διέστητον μέχρις ὅλης ἀγριεύσεως τοῦ δικείου καὶ τὸν ἄρθρον 3 τῆς παρούσης ὁριζόμενην.

“Άρθρον 2.

1. Εἰς ἀντιπροσώπευσιν τοῦ δικείου τόπου οὐκ ἐκδιδόντων ισχρίδημα πρὸς τὰς γρεωτικὰς διέσεις ὄμβλιογχαὶ ὑπογραφτούμενα ὥπερ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διεύθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημόσιου Λογαριασμοῦ

καὶ φέροντα ἔκαστον ποσὸν καὶ ληξίν κατὰ τὰ εἰς τὸ ὄφθρον 3 τῆς παρούσης ὁριζόμενα. Ταὶ ὄμβλιογχαὶ ταῦτα οὐκ παραδιδούσιν εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος.

2. Ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος τῶν πατὴτῶν ὄμβλιογχαὶ παραδιδούσιν ὄμβλιογχαὶ, τὸ προῖόν τοῦ διανείνεται ὡριζῆται παρὰ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἀλλοκούσιος χρεώσει τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἀλλοκήρον τὸ προῖόν τοῦ δικαιούμενον μεταξὺ τῆς Τραπέζης εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δ. Τρεχούμενος Λογαριασμὸς Χρηματοδοτήσεως Προμηθείων Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν».

3. Τὰς πατὴτας τὸ ὄμβλιογχαὶ πράξεις τῆς ή Τράπεζης τῆς Ελλάδος ὑποχρεούται νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὰς ὄμβλιογχαὶ ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Γενικῆς Διεύθυνσεως Λογιστήν, Λογιστήν, θήσαι: Διεύθυνσιν Δημοσίου Χρέους, Διεύθυνσιν Η.Τ.Μ. Τμῆμα Β' καὶ Διεύθυνσιν Προϋπολογισμού.

“Άρθρον 3.

1. Τὸ περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις Δάνειον οὐκ ἐξοφλήμηται καὶ παταρεῖται παρὰ τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος τεσσάρων ἐξαργυριασίων χρεωλυτικῶν δότεον, ἐκ δραχμῶν ἑδομένηντα πάντες (75) ἑκατομμυρίων ἐκάστητης πατὴτο τὸν 16ην Μαρτίου 1961, τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1961, τὴν 16ην Μαρτίου 1962 καὶ τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1962 καὶ μάζε γρεωτικῆς δέσεως, ἐκ δραχμῶν πατὴτο τὸν 50) ἑκατομμυρίων παταρεῖται τὴν 16ην Μαρτίου 1963.

2. Κατὰ τὴν πληρωμὴν ἐκάστητης δέσεως, μενὶ δὴν οὐκ ἐπιστρέψεται τὸ ἀντίστοιχον ὄμβλιογχον εἰς τὸ Δημόσιον, οὐκ ἀπατάλλεται εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος καὶ ὁ δεδουλευμένος τόνος τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῆς δέσεως ἀνεξοφλήτου παρατίθεται.

3. Εἴλα μέχρι τῆς προτεραρχίας ἐκάστητης ληξίων δὲν ἔχῃ περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος τὸ σχετικὸν πρός τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρων ἔγγραφον τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου, διὸ οὐ δὲ τίθεται εἰς τὴν διάλειτην τῆς τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς Ελληνικῆς δέσεως καὶ τῶν τόκων τοῦ ἀπομένοντος καρδιακού ποσόν, η Τράπεζη τῆς Ελλάδος δικαιούται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήσιος ἀπὸ τούτους ὅπως προβλήντη οἰκοδεσίαν εἰς τὴν γραμμοῦ μὲ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν δέσεως τῶν ποτῶν, τὸ παρ' αἵρητοι λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου τοῦ Δ. Συγκέντρωτος Εἰσπράξεων καὶ Πατριαρχεῖου.

4. Τὰς πατὴτας τὸ ὄμβλιογχαὶ γρεωτικοῖς τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ή Τράπεζης ὑποχρεούται ὅπως ἀναγκάλητο αὐτού θησαυροῦ καὶ διὰ παταρεῖται ἔγγραφων αὐτῆς πρὸς τὴν Δ. Ν. Σ. Η. Τ. Μ. Τμῆμα Β' τῆς Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ — Διεύθυνσιν Δημοσίου Χρέους, κοινοποιούσα τὰ ἔγγραφά της ταῦτα καὶ πρὸς τὴν Δ. Ν. Σ. Η. Τ. Μ. Τμῆμα Β' τῆς Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ πρὸς τὴν Δ. Ν. Σ. Η. Τ. Μ. Τμῆμα Β' τῆς Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

"Αρθρον 4.

Η παρούσα σύμβασις, ήση ή ισχὺς θὰ ἀρχίσῃ ἀφ' ησα διὰ δρίση ὁ Νόμος δι' οὗ θέλει κυρωθῆ κατη. συνεπάγη εἰς δύο διαιρέσις τῶν συμβατικῶν μέλων τὸν Μετόχων τῆς Τραπέζης πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ο Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ο Διοικητής
Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ

B'. Σύμβασις Δανείου δολλαρίων Η.Π.Α. 600.000.— τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 14ην Νοεμβρίου 1959 μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κων. Παπακωνσταντίνου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κατη. Ξεν. Ζολώτα, συνεφωνήθησαν τὰ ἔξιτα:

"Αρθρον 1.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν δαπανῶν ἐπισκευῆς, διαρρυθμίσεως, ἐπιπλάσεως κ.λ.π. ἀγορασθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀκινήτου ἐν N. Γόρκη πρὸς στέγασιν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτη Ἑλληνικῶν Υπηρεσιῶν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δάνειον ἐν δολλαρίων Η.Π.Α. ἕξακοσίων χιλιάδων (δολ. 600.000).

2. Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου δρίσεται εἰς 5 ο. ἐτησίως. Ο τόκος διὰ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς χρονολογίας πραγματοποιήσεως τοῦ δανείου. ητις θὰ γίνη διὰ μεταφορᾶς ἐπ' ὅνοματι τοῦ Ηλληνικοῦ Δημοσίου ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, εὑδίς ὡς τεμὴ ἐν ισχύι ἡ παρούσα σύμβασις, εἰς περίπτωσιν δὲ διενεργείας παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκαταβολῶν ἔναντι τοῦ δανείου τούτου. θὰ ὑπολογισθῇ τόκος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν προκαταβολῶν ἀφ' ηση ἐνηργήθησαν. Ο τόκος ὑπολογιζόμενος εἰς δολλάρια Η.Π.Α. θὰ καταβάλλεται εἰς δραχμάς, ἐπὶ τῇ μέση τιμῇ τοῦ δολλαρίου διὰ μὲν τὸ μέρος τέλους Δεκεμβρίου 1960 χρονικῶν διάστημα εἰς τὸ τέλος ἔκαστης ἐξαμηνίας (τέλος Ιουνίου καὶ τέλος Δεκεμβρίου), ἐξουσιοδοτουμένης ἀπὸ τοῦδε ἀγενκλήτως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ εἰσπράττῃ τοῦτο χρέωσει τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου «Ε. Δ. Συγκεντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν», διὰ δὲ τὸ ἀπὸ Ιανουαρίου 1961 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα μέχρις διλογισμοῦ ἐξαφλήσεως τοῦ δανείου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 3 τῆς παρούσης ὑρίζομενα. Ταῦτα ὑμένα τὰ ἔξιτα

"Αρθρον 2.

1. Εἰς ἀντιπροσώπευσιν τοῦ δανείου τούτου θὰ ἐκδοθῶσιν ισάριμα πρὸς τὰς χρεωλυτικὰς δόσεις ὅμολογα ὑπογραφηρόμενα ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διεύθυντος τῆς Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ φέροντα ἔκαστον ποσὸν καὶ ληξίν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρὸν 3 τῆς παρούσης ὑρίζομενα. Ταῦτα ὑμένα τὰ ἔξιτα

2. Ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ὄμοιόγων, τὸ προϊόν τοῦ δανείου θέλει ἀρχῆς παρ' αὐτῆς εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς δολλάρια Η.Π.Α. ὀλοκληρωτικῶς. χρεώσει τοῦ λογαριασμοῦ τούτου θὰ τακτοποιηθῶσιν, αἱ τυχόν γενούμεναι προκαταβολαὶ ἔναντι τοῦ δανείου, μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τακτοποιήσεως τῶν, οἰκοθεν παρὰ τῆς Τραπέζης, ἐξουσιοδοτουμένης πρὸς τοῦτο διὰ τῆς παρούσης τὸ ποσὸν ὅπερ διὰ ἀπομείνῃ, μετὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν προκαταβολῶν, εἰς πίστωσιν τοῦ εἰδικοῦ τούτου λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου εἰς δολλάρια Η.Π.Α. θὰ διετίθεται συμφώνως πρὸς ἐγγράφους ἔκαστοτε ἐντολὰς τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὸ ἔκαστοτε πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου εἰς δολλάρια ἐν τῷ προϊόντος τοῦ δανείου τούτου. διὰ ἀρχῆς τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τόκων αὐτοῦ καὶ ὁ τόκος πρὸς 5 ο. διὰ ὑπολογίσηται ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ἀρχίσειν ταύτην ποσοῦ τοῦ δανείου.

4. Τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ λογιστικὰς πράξεις τῆς ἡ Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ὑπογρεούνται ώς γραπτοποιήη πρὸς τὰς ἀρμοδίεις ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ητοι: Διεύθυνση Δημοσίου Χρέους. Διεύθυνσιν III. Τυμπα B' καὶ Διεύθυνσιν Προϋπολογισμοῦ.

"Αρθρον 3.

1. Τὸ περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις δάνειον θὰ ἐξορθογραφηθῇ διὰ καταβολῆς παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δέκα χιλιάδων χρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δολλαρίων Η.Π.Α. ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) ἐκάστη. καταβλητέων εἰς δραχμάς μὲ τὴν μέσην τηνή τοῦ ἐπὶ N. Γέρσκης συμβατικῶν, ητοις θὰ ισχύῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ληξίσεως ἐκάστης δόσεως. Ως τὴν πρερομηνίαν καταβολῆς τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων καλοφίζονται η 16η Μαρτίου καὶ η 16η Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους. ἀρχῆς γιαμένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961.

2. Κατὰ τὴν πληρωμὴν ἐκάστης δόσεως, μεν, τὴν θὰ ἐπιστρέψεται τὸ ἀντίστοιχον ὅμοιόγονον εἰς τὸ Δημόσιον. διὰ καταβολῆς παρὰ τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς δεδουλευμένος τόκος τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῆς δόσεως ἀνεξαρτήτου καταβλήσουν, ὑπολογιζόμενος εἰς δολλάρια Η.Π.Α., καταβαλλόμενος δὲ εἰς δραχμάς κατὰ τὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω παρ. I ὄριζόμενα.

3. Εάν μέχρι τῆς προστεραχίας ἐκάστης ληξίσεως δὲν ἔχῃ περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν πληρωμὴν ἐγγράφων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δι' οὗ θὰ τίθεται εἰς τὴν διάδεστην τῆς τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληξίσεως καὶ τῶν τόκων τοῦ ἀπομένοντος καταχλαίσου ποσόν, η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούεται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήτως ἀπὸ τοῦδε ὅπως προστίν οἴκοδεν εἰς τὴν χρέωσιν, μὲ τὴν ἀναγκαῖαν διὰ τὴν ἐξαφλήσην τῶν ποσά, τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ε. Δ. Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

4. Τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρεωτικούς τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου η Τράπεζαν ὑπογρεούται ὅπως ἀναγγέλλῃ κύριημερον καὶ δι' ιδιαιτέρων ἐγγράφων αὐτῆς πρὸς τὴν ἀρμοδίειν ὑπηρεσίαν τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν (Γεν. Δ) σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ — Διεύθυνσιν Δημοσίου Χρέους). κοινοποιούσα τὰ ἐγγραφά τῆς ταύτα καὶ πρὸς τὴν Δ) σιν III Τυμπα B' τῆς Γενικῆς Διεύθυνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Προϋπολογισμοῦ τῆς Γ.Δ.Δ.Δ.

"Αρθρον 4.

Η παρούσα σύμβασις, ηση ή ισχὺς θὰ ἀρχίσῃ ἀφ' ηση διὰ δρίση ὁ Νόμος δι' οὗ θέλει κυρωθῆ κατη. συνεπάγη εἰς δύο διαιρέσις τῶν συμβατικῶν μέλων τὸν ζηλαζεν ἀνὰ έν. θέλει δὲ ὑπολογίθηκε εἰς τὴν Γενικήν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ο Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ο Διοικητής
Ξ. ΖΟΛΩΤΑΣ

G'. Σύμβασις δανείου δραχμῶν 2.200.000.000. τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 23ην Οκτωβρίου 1963 μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νικολάου Ζαχαρίου Γαζῆ καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κατη. Ξενοφῶντος Ζολώτα, συνεφωνήθησαν τὰ ἔξιτα:

Διὰ τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1960 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τρεπτοποιησάτης προγενεστέρων δραχμῶν απὸ 6 Νοεμβρίου 1959, συνιωθούμενη δάνειον δραχμῶν 1.700.000.000 πρὸς διακινούμενον ισοπέδου δρειλήσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ χρηματοδοτήσεων διὰ δημοσίας ἐπενδύσεις, διὰ χορηγημέντα δάνεια πρὸς τὴν Επιχείρισαν Αλαχαρά καὶ τὸν ΚΟΜΔΕ καὶ δι' ἄλλας ὑπογραφώντος τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Μετὰ τὸν οὕτω γενόμενον, διὰ τῆς τελευταίας ως διαμερίσεως, διαχωνούμενόν, ἐπῆλθον μεταβολαὶ εἰς τὰς τὰς αὐτῆς μημημονευμένας ἐκκρεμότητας, ἐνῷ παραμένουν ἀτακτο-

ποίησοι έτερης υποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου Ταμείου ήξενηρεμοτήτων παρελθόντων οίκονομικῶν ἔτῶν. κακούτεσσι καναγκαῖαιν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ως εἰρηται συμβάσεως καὶ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ως ἀνωτέρω συνομοιασγημέντος διανείου κατὰ ἡραχ. πεντακόσια ἑκατομμύρια (500.000.000) εἰσέται.

Οδεν, περιλαμβάνοντες εἰς τὸν διὰ τῆς παρούσης διεκανονισμὸν καὶ τὸν γενόμενον διὰ τῆς προμηθείσης ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1960 συμβάσεως. ἦν οἱ συμβάλλόμενοι θεωροῦν ὡς ἀποβάλλοντα πᾶσαν ισχύν. συνομολογοῦσι τὰ ἀκόλουθα:

"Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς διεκανονισμὸν τῆς ὁριζόντης τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν δραχμῶν ἑνὸς διεκατομμυρίου τριακοσίων δέκα ἑκατομμυρίων (1.310.000.000) περίπου, ἥτις ἐμφανίζεται εἰς τὸν χρεωστικὸν πρωτόταξιον λογαριασμὸν «Ε. Δ. Λ.)σὺδε Εἰδίκων Προκαταβολῶν».

α) διὰ ποσὰ δι' ἂν ἐγρηματοδοτήμησαν δημόσιαι ἐπενδύσεις περίπου δραχμαὶ ἐν διεκατομμύριον διακόσια ἑκατομμύρια (1.200.000.000).

β) Διὰ ποσὰ δι' ὃν ἐγοργηγήμησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δάνεια εἰς τὴν Ἐταιρείαν Λαχαρᾶ — Κύρτση, καὶ Σία Α.Ε., τὴν Ἐταιρείαν Βωξίται Παραστοῦ Α.Ε. καὶ, μέσῳ τῆς Ε.Κ.Τ.Ε., διὰ στεγαστικὰς ἀνάγκας σεισμοπαθῶν, περίπου δραχμαὶ ἑκατὸν δέκα ἑκατομμύρια (110.000.000).

Ομοίως πρὸς τακτοποίησιν τῶν κάτωθι μνημονευμένων ἐκκρεμοτήτων τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐν παρελθόντων οίκονομικῶν ἔτῶν:

α) Ἐξ ἐλλειμμάτων ἐπιδειχθεώς βάρυτανος καὶ ψυχανθῶν ἐκ προγραμμάτων τῶν ἔτῶν 1960 ὥστε καὶ 1962 συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. τετρακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίου. (450.000.000)

β) Εκ διανειδοτήσεων καὶ προκαταβολῶν πρὸς τὴν τέως Εθνικὴν Αεροπορικὴν Ἐταιρείαν Τ.Α.Ε. ποσοῦ δρχ. πεντήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (55.000.000).

γ) Ἐκ παταρίας τοῦ τιμήματος ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῶν περουσιακῶν στοιχείων τῆς κατῆς Ἐταιρείας ποσοῦ δρχ. ἐνενήκοντα ἐννέα ἑκατομμυρίου. (99.000.000).

δ) Ἐκ διανειδοτήσεων πρὸς τὴν Καπνοδιομηχανίαν Ματάγγην ποσοῦ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (45.000.000).

ε) Ἐκ προκαταβολῶν διὰ τὴν προστασίαν τῆς καπνοπαραγωγῆς καὶ καταπολέμησιν τοῦ δάκου ποσοῦ δραχμῶν ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (135.000.000), καὶ

Ϛ) Ἐκ διαχέρων δῆλων ἀτακτοποιήτων πληρωμῶν συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξῆς ἑκατομμυρίων (106.000.000), ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ ἐν τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων N. 1611)50 πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διανείου δραχμῶν διεκατομμυρίων διεκασίων ἑκατομμυρίων ἐν συνόλῳ (2.200.000.000).

2. Ἐπιτόκιον τοῦ διανείου διάζεται εἰς 30το ἐτησίως καὶ εἰς περίπτωσιν καταργήσεως ἡ τροποποιήσεως τοῦ N.Δ. 3856)58 διπερ ἐκύρωσε τὴν πρᾶξιν 14)56 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς 40)ο ἀπὸ τῆς ισχύος τῆς νέας διατάξεως. Ἐπίσης, δὰ δικαιογίζεται πρᾶξις 40)ο ἐτησίως ὁ τόκος τοῦ διανείου εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἄποκοι καταδέσεις διαθετόμων κεφαλαίων N.Π.Δ.Δ., περὶ δι' ἣν π. ἀριθ. 14 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡδελον κατέλθει κάτω τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων (100.000.000) ἑξῆς οἰκουμήποτε λόγου.

3. Ο τόκος τοῦ διανείου δὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, δὰ καταδέλλεται δὲ διὰ μὲν τὸ μέχρι 31.12.63 χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1963, διὰ δὲ τὸ ἀπὸ 1.1.1964 μέχρι 15.3.64 χρονικὸν διάστημα τὴν 16.3.64. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταῦτης καὶ ἐφεξῆς ὁ τόκος δὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἡρῷ 3 τῆς παρούσης ὀριζόμενα.

"Άρθρον 2.

1. Εἰς ἀντιπροσώπευσιν τοῦ διανείου δὰ ἐκδοθῶσι ισάριθμα πρὸς τὰς τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ὀμβλογαὶ ὑπογραφησόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οίκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, φέροντα ἑκαστον. ποσὸν καὶ λῆξιν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἡρῷ 3 τῆς παρούσης ὀριζόμενα. Τὰ ὀμβλογαὶ ταῦτα δὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

2. Επὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγγραφῶν ὄμολογων, τὸ προῖόν τοῦ διανείου διέλει: ἡγιαζε πάρτης στὴν πίστωσιν εἰδίκου λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀκολούθως χρεώσει τοῦ λογαριασμοῦ τούτου δέλλουσι μεταφερθῆσθαι οἰκοδεσμοὶ παρὰ τῆς Τράπεζης εἰς πίστωσιν ἑκάστου τῶν πρωτοβεβαμίων ἢ δευτεροβεβαμίων λογαριασμῶν εἰς οὓς ἐμφανίζονται εἰς κατὰ τὸ ἡρῷ. 1 τῆς παρούσης διέφελται τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν, τὰ ἀναγκαιούντα ποσὸν πρὸς ἑξόφλησην τοῦ χρεωστικοῦ τούτου δέλλουσι μεταφορᾶς. "Ἄν μετὰ τὰς μεταφορὰς ταύτας ἀπομείνῃ ὑπόλοιπον εἰς τὸν ὡς ἀνω λογαριασμὸν τοῦ προϊόντος τοῦ διανείου, τὸ ὑπόλοιπον τούτο ὡς μεταφερθῆσθαι εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν» ἀν δὲ τὸ προϊόν τοῦ διανείου δὲν ἐξαρκεῖται διὰ τὴν ἑξόφλησην τοῦ χρεωστικοῦ δέλλουσι μεταφορᾶς τῶν περὶ διὰ τὴν ἀναλογούντων τόκων μέχρι τῆς ἡμερησίας τῆς παρούσης τοῦ λογαριασμοῦ «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν» μὲ τὸ ἀναγκαιόν ποσὸν διὰ τὴν πληρότηταν τοῦ λόγω λογαριασμῶν καὶ τῶν δεδουλευμένων τόκων.

3. Τὰς ἀνωτέρω λογιστικὰς πράξεις τῆς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεούμεναι νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὰς ἀρμοδιάς Υπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἡτοι: Διεύθυνσις 1, 3, 5 καὶ 9.

"Άρθρον 3.

1. Τὸ περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις δάνειον δὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς τῶν ἔτῶν 1964 1975 διὰ καταδίλλης παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰκοσι τριῶν ἑξαμηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, τῆς πρώτης πληρωτέας τὴν 16.9.1964.

Ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτόκιον δὰ παραμείνῃ κατὰ τὸ ἡρῷ 1 παρ. 2 τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὸ 3ο). ἡ ἑξαμηνιαία τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καθορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δέκα τριῶν ἑκατομμύρια ἑκατοστίας ἑπτά χιλιάδες ἑξακοσίας πεντήκοντα (113.807.650). Εάν τὸ ἐπιτόκιον αὐξηθῇ εἰς 4ο)ο δὰ γίνῃ ἀνάλογος αὐξησης τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

2. Κατὰ τὴν πληρωμὴν ἑκάστης δόσεως δὰ επιστρέψεται τὸ ἀνεκτίστοιχον ὀμβλογούντων εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τὴν Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος.

3. Εάν μέχρι τῆς προτεραίας ἑκάστης λήξεως δὲν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δι' οὐ δὰ τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν της τὸ ἀναγκαιούν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγούσης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ποσόν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούεται καὶ εἴσουσιοςτεῖται ἀνεκκλήτως ἀπὸ τοῦδε ὅπως προέλανη οἰκοδεσμοὶ εἰς τὴν γρέωσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἑξόφλησην τῆς ποσού, τοῦ παρὰ αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

4. Τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, ἡ Τράπεζα ὑποχρεούμεναι ὅπως ἀναγγείλῃ αὐδημερὸν καὶ δι' ιδιαιτέρου ἔγγραφου κατῆς πρὸς τὴν ἀρμοδιάν Διεύθυνσιν 5 — Δημόσιου Χρέους, κοινοποιοῦσα τὸ ἔγγραφον τῆς καὶ πρὸς τὰς Διεύθυνσεις: 1 καὶ 3 τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

"Άρθρον 4.

Ἄπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, δὲ ὑπὸ τὸν Γενικὸν Λογαριασμὸν «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Λογαριασμὸς Εἰδικῶν Προκαταβολῶν», δευτεροβεβαμίας λογαριασμὸς «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Προκαταβολῆις» ἔναντι μὴ ἀποδεσμευθείσης βοηθείας δὰ λειτουργήσῃ ὡς πρωτοβεβαμίας λογαριασμὸς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς μέχρι τοῦδε δόρους, δομέντος δι' ὅλοις οἱ ἀλλοὶ λογαριασμοί, οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὸν Γενικὸν Λογαριασμὸν «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Λογαριασμὸς Εἰδικῶν Προκαταβολῶν». δὲ ἐξισωθοῦν διὰ τοῦ προϊόντος τοῦ διανείου, περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις κατὰ τὰ εἰδικά κάτερον εἰς τὸ ἡρῷ 2 παρ. 2 τῆς παρούσης ὄριζόμενα.

Ομοίως συνομολογοῦνται διὰ τῆς παρούσης αἱ ακόλουθοι ἐφαρμογῇ τροποποιήσεις εἰς τὴν ἀπὸ 6 Νοεμβρίου

1959 έτέραν σύμβασιν μεταξύ των αύτων ως άνω συμβαλλομένων περὶ χορηγήσεως παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος εἰς τὸ Ελληνικὸν Δημόσιον διανείου δρχῇ, τριακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (350.000.000), ήτοι:

α) δισον ἀρθρῷ τὸν χρόνον ἑξοχήσεως τοῦ διανείου τούτου (ἀρθρον 3 παρ. 1 τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως). Τὸ δάνειον τοῦτο ἑξοφλεῖται διὰ καταβολῆς παρὰ τοῦ Ελληνικοῦ Δημόσιου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος τεσσάρων ἑξακοντάριών γραμμάτων διάστημαν δύσεων ἐκ δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (75.000.000) ἑκάστης κατὰ τὰς ἑξῆς ἀντιστοίχιες γρονιολογίας 16 Μαρτίου 1962, 16 Σεπτεμβρίου 1962, 16 Μαρτίου 1963, 16 Σεπτεμβρίου 1963 καὶ μιᾶς γρεωλυτικῆς δόσεως ἐκ δρχῆς πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) καταβλητέας τὴν 16 Μαρτίου 1964.

β) δισον ἀρθρῷ τὸν καταβολὴν τόκων (ἀρθρ. 1 παρ. 2 τῆς αὐτῆς συμβάσεως). Ο τόκος καταβάλλεται διὰ μὲν τὸ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1961 χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξακοντάριας (30 Ιουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου), διὰ δὲ τὸ ἀπὸ 1 Ιανουαρίου 1962 καὶ ἑφεξῆς χρονικὸν διάστημα μέχρις ὀλοσχεροῦς ἑξοφλήσεως τοῦ διανείου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 3 παρ. 2 τῆς ὧς εἰρηται συμβάσεως ὅριζόμενα.

Ἡ παρούσα σύμβασις τῆς δούλας ἡ ἴσχυς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς, συνετάγη εἰς δύο διαίρετα, ὧν ἑκαστος τῶν συμβαλλομένων ἔλαβε τὸ ἔτερον. Αὕτη κυρωθήσεται διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει δὲ ὑποεληγθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ελληνικὸν Δημόσιον
Ο Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΓΑΖΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος
Ο Διοικητὴς
Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ

Δ'. Σύμβασις Δανείου Δραχμῶν 500.000.000 τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ Ελληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1966 μεταξὺ ἡδὲ ἐνδός τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου ἑκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Βίκτωρος Μελά καὶ ἡδὲ ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀγωνύμου Ἐπιτρεπτέας ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ξενοφῶντος Εὐθυγίου Ζολώτα, συμφωνοῦνται τὰ ἑξῆς:

"Ἀρθρον 1.

1. Κατ' ἑφαρμογὴν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν ὑπὸ ἀριθ. 1429) 22.9.1966 (θέμα 22ον) συνεδρίασιν αὐτῆς, ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ Ελληνικὸν Δημόσιον, ἐκ τῶν διαχεισμῶν κεδραλίσιων τῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν τῶν κατατεθειμένων παρ' αὐτῇ, ἔντοκον δάνειον ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἑκατομμυρίων (500.000.000).

2. Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου θέλει χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἑξοφλήσην τῶν κάτωθι ἑκκρεμουσῶν προσωρινῶν προκαταβολῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ Ελληνικὸν Δημόσιον:

α) προκαταβολῆς δραχμῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων (200.000.000) χορηγηθεῖσης κατὰ τὸν μῆνα Απρίλιον 1966 ἔναντι δανείου τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, μὴ πραγματοποιηθέντος, καὶ πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἐπενδύσεων τῆς δημοσιονομικῆς χρήσεως 1965. Ἡ ώς εἰρηται προκαταβολὴ ἐμεσαντίσται παρὰ τὴν Τραπέζη τῆς Ελλάδος εἰς χρέωσιν τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὸν ἰδιαίτερον δευτεροβάθμιον λ) σμὸν «Ελληνικὸν Δημόσιον—Προκαταβολὴ» ἔναντι Γερμανικοῦ Δανείου δι' ἐπενδύσεις 1965».

β) προκαταβολῶν συνολικοῦ ποσοῦ δρχῆς διακοσίων ἑξήκοντα τριῶν ἑκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων (263.200.000) χορηγηθεῖσῶν ἔναντι Ἀμερικανικῆς ένορθμείας τῶν οἰκονομικῶν χρήσεων 1958, 1959 καὶ 1962. Αἱ ἐν λόγῳ προκαταβολαὶ ἐμφανίζονται παρὰ τὴν Τραπέζη τῆς Ελλάδος, εἰς χρέωσιν τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὸν πρωτοβάθμιον λ) σμὸν «Ελληνικὸν Δημόσιον—Προκαταβολὴ» ἔναντι μὴ ἀποδεσμευθεῖσης ἐστηθεῖσας εἰδικώτερον δὲ ὑπὸ τοὺς ἰδιαίτερους κατὰ περίπτωσιν δευτεροβάθμιούς λ) σμούς:

Δραχ.	
Ε.Δ. Ηροκαταβολὴ ἔναντι μὴ ἀποδεσμευθεῖσῆς εἰσηθεῖσας 1958	50.000.000
Ε.Δ. Ηροκαταβολὴ ἔναντι μὴ ἀποδεσμευθεῖσῆς εἰσηθεῖσας 1959	105.000.000
Ε.Δ. Προκαταβολὴ ἔναντι μὴ ἀποδεσμευθεῖσῆς εἰσηθεῖσας 31οι παντομάχοι Λαζαρίδης 1959	8.200.000
Ε.Δ. Ηροκαταβολὴ ἔναντι μὴ ἀποδεσμευθεῖσῆς εἰσηθεῖσας 1962.	100.000.000

Σύνολον

3. Τὸ μετὰ τὴν ἑξοφλήσιν τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος προκαταβολῶν ἀπομένον ὑπόλοιπον, ἀνεργόμενον εἰς δραχμὰς τριάκοντα ἐξ ἑκατομμυρίων δικτυοσίας χιλιάδας (36.800.000) ὡς μεταχερηθῆ εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τὴν Τραπέζη τῆς Ελλάδος λ) σμοῦ «Ελληνικὸν Δημόσιον—Λαζαρίδης Συγκεντρώσεως Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

"Ἀρθρον 2.

1. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς λήψεως τοῦ δανείου δὲ ἐκδοθῶσιν ἵσταριθμον πρὸς τὰς τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ὑπόλοιπα ὑπογραφησόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, φέροντα ἑκαστον ποσὸν καὶ ληξῖν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 4 τῆς παρούσης δριζόμενα. Τὰ ὑμέλια ταῦτα δὲ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ελλάδος.

2. Επὶ τὴν παραδόσιν εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ελλάδος τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγράφου ὑμέλιαν τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θέλει ἀχθῆ παρ' αὐτῆς εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λ) σμοῦ τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου, ἀκολούθως δὲ χρεώσει τοῦ λ) σμοῦ τούτου θέλουσι μεταχερηθῆ οἰκοδίεν παρὰ τὴν Τραπέζη τῆς Ελλάδος εἰς πίστωσιν ἑκάστου τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθρον 1 ἀναφερομένων λ) σμῶν τὰ ἔναντι τούτων ἀναχερεφόμενα ποσὰ πρὸς ἑξίσωσιν τῶν χρεωστικῶν αὐτῶν ὑπολοιπῶν. Συγγένως δὲ ἐνεργηθῆ δὲ ἑξίσωσις τοῦ ως εἰρηται εἰδικοῦ λ) σμοῦ διὰ τὴν μεταχεροῦσα τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοιπούποιον τὸν ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν τριάκοντα ἐξ ἑκατομμυρίων δικτυοσίων χιλιάδων (36.800.000) εἰς τὸν λ) σμὸν «Ε.Δ. Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

3. Τὰς ἀνωτέρω λογιστικὰς πράξεις τῆς λ) Τράπεζας τῆς Ελλάδος ὑποχρεούται γὰρ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὰς ὄρμοδικας ὑπηρεσίες τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ητοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις 1ην Προϋπολογισμού, 3ην Κεντρικοῦ Λογιστηρίου καὶ 5ην Δημοσίου Χρέους.

"Ἀρθρον 3.

1. Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου τούτου δριζότεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)οι ἐτηρίως καὶ εἰς περίπτωσιν καταργήσεως λ) τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 3856) 1958, ὅπερ ἐκύρωσε τὴν Πράξην 14) 1956 τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40)οι ἐτηρίως καὶ ἀπὸ τῆς ἴσχυός τῆς νέας δικταζέσθαι. Επίσης δὲ ὑπόλοιποτεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40)οι ἐτηρίως διὰ τὸν δανείου εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν δὲν δύει διάστανται ἐπαρκῆ ἀποκαλύπτεσθαι τῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν ὑπερκαλύπτοντα τὸ 1) 4 τοῦ παρόντος δανείου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χορηγηθέντος πρὸς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους ἐκ μέσους τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος δανείου κατὰ τὸ ἔτος 1963.

2. Ἡ υποχρέωσις τῆς καταβολῆς τοῦ τόκου τοῦ δανείου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ιανουαρίου 1966 δὲ περιλαμβάνεται δε ὄντος εἰς ἑκάστην τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν κατὰ τὰ ἐπιτόκια 4 ὁρίζομενα.

"Ἀρθρον 4.

1. Τὸ περὶ οὐ δὲ ἀπορύσσασις δάνειον δὲ ἑξοφληθῆ ἐπί τῶν 1966 ἔως καὶ τὸ ἔτος 1972 διὰ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος δέκα τεσσάρων ἑξακοντάριών δικτυοσίας την 30ην Ιουνίου 1966 καὶ τῆς τελευταίας την 31ην Δεκεμβρίου 1972.

2. Εἴ δισον τὸ ἐπιτόκιον δὲ παραμείνῃ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 παρ. 1 τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὸ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)οι ἐτηρίως, η ἑξακοντάρια τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καθορίζεται εἰς δραχμὰς τριάκοντα ἐννέα δικτυοσίας την περίπτωσιν δικτυοσίας τριάκοντα χιλιάδας ἑδδομήκοντα (39.830.070). Εἰαν τὸ

έπιτόκιον αύξηθη δε είς πάσαρα έπι τοῖς έκπτον (40)ο) έτησίως, θὰ γίνῃ άνάλογος αὔξησις τῆς τοκογρεωλυτικῆς δόσεως.

3. Εάν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς καταβολῆς ἑκάστης ληγκτῆς τοκογρεωλυτικῆς δόσεως δὲν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δι’ οὗ θὰ τίθεται εἰς τὴν διάλεσίν της τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγούστης τοκογρεωλυτικῆς δόσεως ποσόν, ή Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούται καὶ ἔξουσιοδοτεῖται ἀνεκλήτως ἀπὸ τοῦδε ὅπως αὐτὴ καὶ μόνη, ἀνεισαχθῆποτε εἰδοποιήσεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον, προσέκινη σύνοδεν εἰς τὴν χρέωσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξέδρητήν της ποσά, τοῦ παρ’ αὐτῇ λ) σμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ἑλληνικὸν Δημόσιον—Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

4. Κατὰ τὴν πληρωμὴν ἑκάστης τοκογρεωλυτικῆς δόσεως θὰ ἐπιστρέψεται τὸ ἀντίστοιχον ὄμόλογον εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρεώσεις τοῦ λ) σμοῦ τοῦ Δημοσίου ή Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγκέλη αὐθημερὸν καὶ δι’ ἵδικιτέρου ἔγγραφου αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ήτοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις ή την Ηρούπολογισμοῦ, Ζην Κεντρικοῦ Λογιστηρίου καὶ Ζην Δημοσίου Χρέους.

6. Άμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ καταβληθῇ ἡ λῆξις τὴν 30.6.1966 τοκογρεωλυτικὴ δόσις.

“Αρθρον 5.

Ἡ παρούσα σύμβασις, τῆς ὁποίας ή ἴσχυς ἀρχεται: ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνετάγη εἰς δύο πρωτότυπα ἐξ ὧν ἔκαστος τῶν συμβαλλομένων ἔλαβεν ἀνὰ ἓν.

Ἄλητη κυρωθήσεται: διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δέλει δὲ ὑπεληθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ο Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΕΛΑΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ο Διοικητὴς

ΕΕΝΟΦΩΝ Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ

Ε’. Σύμβασις Δχνείου Δραχμῶν 900.000.000 τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1966 μεταξὺ ἡδὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπρωταπομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Βίκτωρος Μελ. καὶ ἡδὸς ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευόσθης Ἀγωνύμου Ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, νομίμως ἐκπρωταπομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ξενοφῶντος Εὐθυγάριου Ζολώτα, συμφωνήσαντα τὰ ἔχεται:

“Αρθρον 1.

1. Κατ’ ἑφαδρογήν καὶ εἰς ἑκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Επιτροπῆς τῆς ληγθείσης κατὰ τὴν ὑπ’ ἀριθ. 1429/22.9.66 (Θέμα 22ον) συνεδρίασιν αὐτῆς, ή Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐντοκον δανείον ἐκ δραχμῶν ἐννεακοσίων ἑκατομμυρίων (900.000.000).

2. Τὸ ποσόν τοῦ δανείου τούτου θέλει χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἰσοπόσου προκαταβολῆς χορηγηθείσης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον κατὰ τὸ ἔτος 1965 ἔναντι τοῦ προβλεφθέντος διὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ μὴ ἐγδιέντος τελικῶς ἐστωτερικοῦ ὄμολογιακοῦ δανείου.

Ἡ ὡς εἰρηται προκαταβολὴ ἐμφανίζεται παρὰ τὴν Τραπέζη τῆς Ἑλλάδος εἰς χρέωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοῦ ἑδιάτερον δευτεροβάθμιον λ) σμὸν «Ἑλληνικὸν Δημόσιον—Προκαταβολὴ ἔναντι συναφμησομένων δανείων».

“Αρθρον 2.

1. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς λήψεως τοῦ δανείου θὰ ἐκδοθῶσιν ἱσόριθμα πρὸς τὰς χρεωλυτικὰς δόσεις ὄμολογα ὑπογραφησόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθύντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, σέροντας εκαστὸν ποσὸν καὶ λῆξιν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 4 τῆς παρούσης ὄριζόμενα. Τὰ ὄμολογα ταῦτα θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

2. Ήπει τῇ παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸν κατὰ τὴν ἀνωτέρῳ παράγραφῳ ὄμοιούσιον, τὸ ποσόν τοῦ δανείου θέλει ἀγγῆ παρ’ αὐτῆς εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λ) σμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. ἀποκλινόντες δὲ γρεώτει τοῦ λ) σμοῦ τούτου θέλει πεταχερύνη εἰκονίην παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ ἐχόμενον 1 παρ. 2 ἀναρρεόμενον λ) σμοῦ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ ἔξιστον τοῦ παρ’ αὐτῷ πρόσωπον τοῦ ὑπολοίπου.

3. Τὰς ἀνωτέρω λογιστικὰς πράξεις τῆς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεούται νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ητοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις ή την Ηρούπολογισμοῦ. Ζην Κεντρικοῦ Λογιστηρίου καὶ Ζην Δημοσίου Χρέους.

“Αρθρον 3.

1. Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου τούτου ὁρίζεται εἰς τρία καὶ ἐπτὰ ὅγδια ἐπὶ τοῖς ἑκάστον (3.7)80)ο) ἐτησίως. Ό τόκος εἰναι καταβλητέας καθ’ ἔξαρτην. ητοι τὴν 30ὴν Ιουνίου καὶ 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἀνεξοφλήτου κεφαλαίου καὶ κατὰ τὴν τελικὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ὅμου μετὰ τῆς τελευταίας δόσεως καὶ μέχρι τῆς ὀλοσυροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου κατὰ τὰ ἐχόμενα 4 ὄριζόμενα.

2. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου μέχρι τῆς 30ῆς Ιουνίου 1966 θὰ καταβληθῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἀμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως τὸ ποσόν τῶν δραχμῶν ἔνδεκα ἑκατομμυρίων διακοσίων ἑδομήκοντα τριῶν χιλιάδων ἐξακοσίων τριάκοντα (11.273.630).

“Αρθρον 4.

1. Τὸ περὶ οὗ ή παρούσα σύμβασις δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ διὰ τριῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων τῆς πρώτης ἐκ δραχμῶν ἑκατομμυρίων (150.000.000), τῆς δευτέρας ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων (300.000.000) καὶ τῆς τρίτης ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (450.000.000) καταβλητέων ἀντιστοίχων τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1969, τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1970 καὶ τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1971.

2. Άμα τῇ καταβολῇ ἑκάστης χρεωλυτικῆς δόσεως θὰ ἐπιστρέψεται εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἀντίστοιχον ὄμολογον.

“Αρθρον 5.

1. Εάν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς πληρωμῆς ἑκάστης τῶν διὰ τοῦ ἀρθρού 4 παρ. 1 τῆς παρούσης καθοριζομένων χρεωλυτικῶν δόσεων τῆς πρώτης τοῦ δραχμῶν ἑκατομμυρίων (150.000.000), τῆς δευτέρας ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων (300.000.000) καὶ τῆς τρίτης ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (450.000.000) καταβλητέων ἀντιστοίχων τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1969, τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1970 καὶ τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1971.

2. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ή Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγγέλλη αὐθημερὸν καὶ δι’ ἵδικιτέρου ἔγγραφου αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρμοδίας τῆς τριτης τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ητοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις ή την Ηρούπολογισμοῦ, Ζην Κεντρικοῦ Λογιστηρίου καὶ Ζην Δημοσίου Χρέους.

“Αρθρον 6.

Ἡ παρούσα σύμβασις τῆς ὁποίας ή ἴσχυς ἀρχεται ὀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, συνετάγη εἰς δύο πρωτότυπα ἐξ ὧν ἔκαστος τῶν συμβαλλομένων ἔλαβεν ἀνὰ ἓν.

Ἄλητη κυρωθήσεται: διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δέλει δὲ ὑπεληθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

“Αρθρον 7.

Διὰ τὸ

‘Ελληνικὸν Δημόσιον

Ο Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΕΛΑΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ο Διοικητὴς

ΕΕΝΟΦΩΝ Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ

ΣΥΓ'. Σύμβασις Δανείου Δραχμών 1.100.000.000 της Τραπέζης της Ελλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις στήμερον τὴν εἰκοστὴν Δεκεμβρίου 1966 μεταξὺ ἡδὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Βίκτωρος Μελά καὶ ἡδὲ τοῦ Δημοσίου Υπουργοῦ τῆς Ἀνωνύμου Ἐπαιρείας ὑπὸ τὴν ἀπονομήν της Ἐπαναστατικῆς Δημοκρατίας, νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Υπουργοῦ τῆς Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ξενοφῶντος Εὐθυμίου Ζολώτα, συμφωνοῦνται τὰ ἔξης:

"Ἄρθρον 1.

1. Κατ' ἐφαρμογὴν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομιμοποιητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ληγμένης κατὰ τὴν ὑπὸ ἀριθ. 1429(22.9.66) (θέμα 22) συνεδρίασιν αὐτῆς, ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔντοκον δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑνὸς διεκατομμυρίων ἐκατὸν ἑκατομμυρίων (1.100.000.000).

2. Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου θέλει ἀχθῆ περὶ πίστωσιν τοῦ παρὰ τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου «Ε.Δ. Τρεχούμενος λογαριασμὸς χρηματοδοτήσεως Προμηθειῶν Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν» ἵνα χρησιμοποιηθῇ πρὸς κάλυψιν ζημιῶν ἐκ τῶν πραγματοποιηθησούμενων ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξαγωγῶν σίτου.

"Ἄρθρον 2.

1. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς λήψεως τοῦ δανείου θὰ ἐκδοθῶσιν ισάριθμα πρὸς τὰς τοκογρεωλυτικὰς δόσεις ὑπογραφησόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, φέροντα ἑκαστον ποσὸν καὶ ληξίν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 4 τῆς παρούσης διορίζουνται. Τὰ ὑπόλογα ταῦτα ὑπὸ παραδοδῆσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος.

2. Ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγραφῶν ὅμολόγων, τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θέλει ἀχθῆ περὶ αὐτῆς εἰς πίστωσιν εἰδίκου λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀκολούθως δὲ χρεώσει τοῦ λογαριασμοῦ τούτου θέλει μεταφερθῆ περὶ ὁλοκλήρου οἰκοδενεί παρὰ τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 2 λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

3. Τὰς ἀνωτέρω λογιστικὰς πράξεις τῆς ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος ὑπογρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἢτοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις 1ην Προϋπολογισμοῦ. 3ην Κεντρικοῦ Λογιστηρίου καὶ 5ην Δημοσίου Χρέους.

"Άρθρον 3.

1. Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου διορίζεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10)ο ἑτησίως.

2. Ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τοῦ τόκου ἀρχεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς διατάξεων τοκογρεωλυτικὴν δόσιν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 διορίζουνται.

"Άρθρον 4.

1. Τὸ περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς τῶν ἑταῖρων 1966 ἔως καὶ τοῦ ἔτους 1970 διὰ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος δέκα ἑξακοσιάτων τοκογρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν δέκα τριῶν ἑκατομμυρίων τριάκοντα ἑννέα χιλιάδων ἑννεακοσίων ἑξήκοντα δικτὸν (113.039.968) ἑκάστης, καταβλητέων τὴν 30ην Ιουνίου καὶ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ δὴ τῆς πρώτης καταβλητέως τὴν 30.6.1966 καὶ τῆς δεκάτης καὶ τελευταίας τὴν 31.12.1970.

2. Ἐὰν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς καταβολῆς ἑκάστης ληγκτῆς τοκογρεωλυτικῆς δόσεως δὲν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, διὸ οὐ θὰ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγμένης τοκογρεωλυτικῆς δόσεως ποσὸν, ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος δικαιοῦται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκλητώς ἀπὸ τοῦδε διπλῶς καὶ μόνη ἀνεύ οἰσασθηποτε εἰδοποιησεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον προσάνη οἰκοδενεί εἰς τὴν χρέωσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἑξόδηλησίν της ποσά, τοῦ παρὰ αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ε.Δ. Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

3. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω γρεύσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος ὑποχρεοῦται διπλῶς ἀναγγέλ-

λη ἀνύπαρκτὸν καὶ διὰ τὸ διεταίτερον ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, τοῦ Κράτους, ἢτοι πρὸς τὰς Διοικητικές θέματα τοῦ Δημοσίου Χρέους.

4. Κατὰ τὴν πληρωμὴν ἑκάστης τοκογρεωλυτικῆς δόσεως θὰ ἐπιστρέψεται τὸ ἀντίστοιχον ὅμολογον εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος.

5. "Αμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως δὲ καταθηθῇ ἡ ληξία τὴν 30.6.1966 τοκογρεωλυτική δόσεις.

"Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα σύμβασις, τῆς ὑποίσας ἡ ἴσχυς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, συνετάγη εἰς δύο πρωτότυπα ἑκατοστος τῶν συμβαλλομένων ἐλαχίν ἀνὰ ἓν.

Αὕτη κυρωθήσεται διὰ τοῦ Νόμου νερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δὲ ὑποθημῆτη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ο Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΕΛΑΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος

Ο Διοικητὴς

ΞΕΝΟΦΩΝ Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ

Z'. Σύμβασις Δανείου Δργ. 185 ἑκατομμυρίων τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις στήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22αν) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ γιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ εἰδόμενου (1967) ἔτους, μεταξὺ ἡδὲ ἐνὸς μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀδριανούτιου, Ἀνδρούτσοπούλου καὶ ἡδὲ ἐτέρου τῆς ἐν Ἀδρίανεις ἑδρευόσης Ἀνωνύμου Ἐπαιρείας ὑπὸ τοῦ Διευθύνσας τοῦ Τράπεζας Ελλάδος, νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Δημητρίου Γαλάνη, συμβωνοῦνται τὰ ἔξης:

"Άρθρον 1.

1. Κατ' ἐφαρμογὴν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομιμοποιητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ληγμένης κατὰ τὴν ὑπὸ ἀριθ. 1470(9.9.67) (θέμα 17) συνεδρίασιν αὐτῆς, ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔντοκον δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ὅγδοοκτώκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (185.000.000).

2. Τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου θὰ ἀναληφθῇ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς δύο πεμψόστερα τμήματα, τῶν ὑπὸιων τὸν πρῶτον ἐκ Δργ. 120.000.000, ἥμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς συμβάσεως, τὰ ἔτερα δὲ μεταγνηστέρως εἰς συμφωνηθῆμενον, μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης, χρόνον.

"Άρθρον 2.

Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου διορίζεται εἰς τέσσαρα καὶ ὄγδοοκτώκοντα πέντε ἑκατοστὰ τοῖς ἑκατὸν (4.80)ο ἑτησίως. Ὁ τόκος θὰ λογίζηται ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἀνεξοφλήτου κεφαλαίου καὶ θὰ καταβλητῆται ὅμοι μετὰ τῶν, εἰς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου, καταβλητῶν δέσμων, κατὰ τὰ κατωτέρω, ἐν ἄρθρῳ 3, ὄριζόμενα. Ὁ δανειζόμενος θὰ διαρύηται, προσδέτως, καὶ μὲ τὰ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, προκύπτοντα, πάσης φύσεως, γενικὰ ἡ εἰδικὰ ἑξοδα.

"Άρθρον 3.

Τὸ περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς πενταετίας, συμβωνοῦ πρὸς καταρτισθῆσθαι, ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος ἐπὶ ἑκάστη τηματική ἀναληγμεί, πίνακα, τὸν ὑπὸιων αὐτῇ θὰ διεξιδέῃ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστηρίον τοῦ Κράτους (Δ)νην 5ην Δημ. Χρέους).

"Άρθρον 4.

1. Ἐὰν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς πληρωμῆς ἑκάστης τῶν, διάσεις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταρτισθῆσθαι, καθιστούμενων χρεωλυτικῶν δέσμων, δὲν ἔχῃ περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζην τῆς Ελλάδος τὸ σχετικὸν πρὸς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω πληρωμῶν ἔγγραφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, διὸ οὐ θὰ τίθηται εἰς διάθεσιν τῆς τὰ ἀναγκαιοῦντα, εἰς Δραχμάς, ποσὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγμένης χρεωλυτικῆς δόσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὄφειλομένων τόκων, ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος δικαιοῦται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκλητῶς ἀπὸ τοῦδε, διπλῶς καὶ μόνη ἀνεύ οἰσασθηποτε εἰδοποιησεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον προσάνη οἰκοδενεί εἰς τὴν χρέωσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἑξόδηλησίν της ποσά, τοῦ παρὰ αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ε.Δ. Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

2. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω γρεύσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος ὑποχρεοῦται διπλῶς ἀναγγέλ-

σιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖοντα διὰ τὴν ἐξόφλησίν των ποσά, τοῦ παρ' αὐτῇ λογίσμου τοῦ Δημοσίου «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΩΝ».

2. Τάξ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, χρεώσεις τοῦ λογίσμου τοῦ Δημοσίου, η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεούται, ὅπως ἀναγγέλλῃ αὐτὸν τὸν κυβηρέτρον καὶ διὰ τὸν εἰσιτέρου ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρμοδίας Υπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἵνα πρὸς τὰς Διευθύνσεις Ιητηνής Ηρούπολιγισμοῦ Ζητητικοῦ Λογιστηρίου καὶ ὅτι Δημοσίου Χρέους.

“Αρθρον 5.

Η παρούσα σύμβασις, τῆς ὁποίας ἡ ισχὺς ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἑποργαχῆς της, συνετάγῃ εἰς δύο πρωτότυπα, ἐξ ὧν ἐκκατατίθενται σύμβασισιν τῶν συμβαλλούμενων ἐλαχεῖν ἄντα.

Αὕτη κυρωθεῖσται νομίμως μετίηντη τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θέλει: δὲ ὑποδηλήτη εἰς τὴν Γενικὴν Συγένευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ο Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ο Διοικητὴς
Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ

Η'. Σύμβασις Δανείου δρ. 1.250.000.000. τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1967 μεταξὺ ἡδὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Αδαμαντίου Ιωάννου Ανδρουτσούλου καὶ ἡδὸς ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευσόσης Ἀνωνύμου Ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δημητρίου Νικολάου Γαλάνη, συμβανοῦνται τὰ ἔξης:

“Αρθρον 1.

1. Κατ' ἐφαρμογὴν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομιματικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ληξιείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1471)11.9.67 (Θέμα 3ον) συνεδρίασιν αὐτῆς, η Τράπεζη τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔντοκον δάνειον ἐκ δρ. ἐνὸς διεκατομμυρίου διεκαστίων πεντήκοντα ἑκατομμύριων (1.250.000.000).

2. Σκοπός τοῦ δανείου εἶναι ἡ κάλυψις τῶν ζημιῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν δημητριακῶν καὶ ἐλασιλάδου.

“Αρθρον 2.

1. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς ληξιείσης τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου θὰ ἐκδοθῶσιν ἴσαριθμα πρὸς τὰς τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ὅμοιοι, ὑπογραφησόμενα ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, φέροντα ἐκκαστον πασὸν καὶ χρόνον λήξεως κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 5 τῆς παρούσης ὅριζόμενα. Τὰ ὅμοια ταῦτα θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου 1967.

2. Ἐπὶ τὴν παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ὅμοιογων, τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ ἀχθῇ εἰς πίστωσιν ἀνοιγησομένου παρ' αὐτῇ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ εἰδοποίησιν τῶν Δ) γεων Ιητ., Ζητ. καὶ Ζητ. τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

3. Τὸ Δημόσιον (Υπουργείον Οἰκονομικῶν — Γεν. Λογιστηρίου τοῦ Κράτους) θὰ ἐκδώσῃ τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτουμένας ἔντοκας χρεώσεως τοῦ ὡς εἰρηται εἰδικοῦ λογαριασμοῦ διὰ τὴν διάμεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου διὰ τὸν ἐπαρχιακόν 2 τοῦ ἀρθρού 1 τῆς παρούσης ἀναφερόμενον σκοπόν.

“Αρθρον 3.

Η ἐκ μέρους τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος κατασκολή τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου εἰς τὸ Δημόσιον δεωρεῖται ως συντελεσθεῖσα ἀμφὶ τῇ πιστώσει διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου τὸν ἐπαρχιακόν 2 τοῦ ἀρθρού 2 ἀναφερομένου εἰδικοῦ λογίσμου τοῦ Δημοσίου.

“Αρθρον 4.

1. Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ χορηγουμένου δανείου ὅριζεται εἰς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10)ο ἑτησίως.

2. Ἡ ὑποχρέωσις κατασκολῆς τόκου ἔρχεται ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας (22) Σεπτεμβρίου 1967 ὥæ περιλαμβάνεται δὲ οὕτος εἰς ἐκάστην τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν κατὰ τὰ ἐπιβύρω διὰ τὸν ὅριζόμενα.

“Αρθρον 5.

1. Τὸ διὰ τῆς παρούσης συμβωνύμενον δάνειον θὰ ἐξαγγέλλῃ ὀλοσχερῶς διὰ κατασκολῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δέκα (10) ἰσοπόσων ἐξαρχητικῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δρ. ἐκκαστὸν ὀκτώ ἑκατομμυρίων τετρακοσίων πεντήκοντα τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων ὀκτώ καὶ λεπτῶν ἐνενήκοντα (128.454.508 καὶ 90) ἐκάστης, ἐξ ὧν ἡ πρώτη κατασκολῆσται τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Μαρτίου τοῦ ἔτους 1968, ἡ δευτέρα τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1968 καὶ καὶ ὑπόλοιποι: ὀκτὼ κατὰ τὰς ἀντιστοίχους ἡμερομηνίας τῶν ἑπομένων τεσσάρων ἑταῖρων καὶ δὴ ἡ δεκάτη καὶ τελευταία τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1972, ὅτε καὶ λήγει ἡ διάρκεια τοῦ δανείου τούτου.

2. Εἳναν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς ἡμερομηνίας κατασκολῆς οἰσασθήσοτε τοκοχρεωλυτικῆς λόσεως δὲν ἔχῃ περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν ἐγγραφὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. διὲ οὖν θὰ τίθεται εἰς τὴν διάμεσιν τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἡμερούσης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ποσόν. ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούεται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήτως διὰ τῆς παρούσης δημοσίου αὐτῆς καὶ μόνη, ἀνευ οἰσασθήσοτε προτέρως εἰδοποίησεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον προσδίκην οἰκοδεν. κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῆς δόσεως, εἰς τὴν χρέωσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν εἰδοποίησην τῆς ποσά, τοῦ παρ' αὐτῇ τηρουμένου λογίσμου τοῦ Δημοσίου «Ε.Δ. Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

3. Τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρεώσεις τοῦ λογίσμου τοῦ Δημοσίου η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεούται, μετὰ ταῦτα, δημοσίου αὐτῆς καὶ μόνη, ἀνευ οἰσασθήσοτε προτέρως εἰδοποίησεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον προσδίκην οἰκοδεν. κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῆς δόσεως, εἰς τὴν χρέωσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν εἰδοποίησην τῆς ποσά, τοῦ παρ' αὐτῇ τηρουμένου λογίσμου τοῦ Δημοσίου.

4. Ἐπὶ τῇ κατασκολῇ ἐκάστης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως θὰ ἐπιστρέφεται τὸ ἀντιστοιχὸν δύοδον εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος.

“Αρθρον 6.

Η παρούσα σύμβασις, τῆς ὁποίας ἡ ισχὺς ἔρχεται τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου 1967, συνετάγῃ εἰς δύο δημοσίου πρωτότυπα, διτίνα ἀναγνωσθέντα καὶ δεεδικωθέντα ὑπογράφονται: ώς ἔπειται καὶ ἐξ ὧν ἐκκαστὸς τῶν συμβαλλούμενων ἐλαχεῖν ἄντα. Αὕτη κυρωθεῖσται νομίμως μετίηντη τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει: δὲ ὑποδηλήτη εἰς τὴν Γενικὴν Συγένευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Δημόσιον Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ο Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ο Διοικητὴς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΓΑΛΑΝΗΣ

Θ' Σύμβασις δανείου δρ. 1.850.000.000 τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1967 μεταξὺ ἡδὸν τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Αδαμαντίου Ιωάννου Ανδρουτσούλου καὶ ἡδὸν τῆς ἐπωνυμίαν τοῦ Δημοσίου Εταιρείας Ἀνωνύμου Επιτροπῆς, εἰς τὴν Ζητητικήν Συγένευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν εἰδοποίησην τῶν Δ) γεων Ιητ., Ζητ. καὶ Ζητ. τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

“Αρθρον 1.

1. Κατ' ἐφαρμογὴν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομιματικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ληξιείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1471)11.9.67 (Θέμα 3ον) συνεδρίασιν αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρμοδίας τηρουμένας ἔντολας χρεώσεως τοῦ ὡς εἰρηται εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ εἰδοποίησιν τῶν Δ) γεων Ιητ., Ζητ. καὶ Ζητ. τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

κον δάνειον, ἐκ δρχ. ἑνὸς δισεκατομμυρίου τριακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (1.350.000.000).

2 Σκοπὸς τοῦ δανείου εἶναι ἡ καίλυψις τῶν ἐλλειμμάτων ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν συγκεντρώσεων Κορινθίας σταφίδος, σουλτανίνας καὶ καπνῶν ἵσοδεῖν 1966 καὶ παλιοτέρου.

"Αρθρον 2.

1. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς λήψεως τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Ἐλληνικοῦ Δημοσίου θὰ ἐκδῷται ίσαριθμα πρὸς τὰς τοκογρεωλυτικὰς δόσεις ὁμόλογα ὑπογραφημένα ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, φέροντα ἔναστον ποσὸν καὶ γρούν λαβῆσαι κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρούσης δρίζομενα. Τὰ ὁμόλογα ταῦτα θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου 1967.

2. Ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁμολιγῶν, τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θὰ ἀχθῇ εἰς πίστωσιν ἀνοιγημένου παραστητικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ εἰδοποίησιν τῶν Διανομέων 1ης, 3ης καὶ 5ης τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

3. Τὸ Δημόσιον (Υπουργείον Οἰκονομικῶν — Γεν. Λογιστήριον τοῦ Κράτους) θὰ ἐκδῷται τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ἀπαιτουμένας ἐντολὰς χρεώσεως τοῦ ὡς εἰρητού εἰδικοῦ λογαριασμοῦ διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου διὰ τοὺς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης ἀναφερομένους σκοπούς.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Τράπεζης τῆς Ἐλλάδος καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου εἰς τὸ Δημόσιον θεωρεῖται ὡς συντελεσθεῖσα ἀμα τῇ πιστώσει διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου τοῦ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 ἀναφερομένου εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 4.

1. Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ χορηγουμένου δανείου δρίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30) ἑτησίως.

2. Ἡ υπογρέωσις καταβολῆς τόκου ἀρχεται ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας (22) Σεπτεμβρίου 1967 θὰ περιλαμβάνεται δὲ οὕτος εἰς ἑκάστην τοκογρεωλυτικὴν δόσιν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 5 δρίζομενα.

"Αρθρον 5.

1. Τὸ διὰ τῆς παρούσης συμβούλου δάνειον ὡς ἔξοφληδῆ ὀλοσχερῶς διὰ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ἐλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος δέκα ἑξ (16) ισοπόσων ἔξαμηνικίων τοκογρεωλυτικῶν δόσεων ἐν δραχμῶν ἐνενήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων τετρακοσίων τεσσαράκοντα ἐπτὰ χιλιάδων τετρακοσίων ἐνενήκοντα ἐπτα καὶ λεπτῶν πεντήκοντα (95.447.497,50) ἑκάστης, ἑξ δύο ἡ πρώτη καταβολὴ δησεται τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Μαρτίου τοῦ ἔτους 1968, ἡ δευτέρα τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1968 καὶ αἱ ὑπόλοιποι δέκα τέσσαρες (14) κατὰ τὰς ἀντιστοίχους ἡμερομηνίας τῶν ἐπομένων ἐπτὰ ἑτῶν καὶ

δὴ ἡ δεκάτη ἔκτη καὶ τελευταία τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1975. Οὗτε καὶ λόγει, ἡ διάρκεια τοῦ δανείου τούτου.

2. Εὖ μέγρει τῆς προτεραίας τῆς ἡμερομηνίας καταβολῆς οἰστερῆς ποτε τοκογρεωλυτικῆς δόσεως δὲν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος τὸ σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Ἐλληνικοῦ Δημοσίου. διὸ οὐδὲ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τράπεζης τῆς Ἐλλάδος τὸ ἀναγκαῖον. διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγούσης τοκογρεωλυτικῆς δόσεως ποσού. ἡ Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος δικαιούται καὶ ἔξουσιον δέσμων εἰς τὴν παρούσης ὅπως αὐτη καὶ μόνη, ὅντες οἰστερῆς ποτε προτέρες εἰδοποιήσεως την πρὸς τὸ Δημόσιον, προσκίνηη οἰκοδεσπότην, κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῆς δόσεως, εἰς τὴν γρεώσιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἔξοδον της ποσού, τοῦ παρ' αὐτῇ τηρουμένου λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ἐλληνικὸν Δημόσιον-Συγκέμπτων» Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

3. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω γρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος ὑπογρεοῦται, μετὰ ταῦτα, δόπως ἀναγγέλλῃ ἀμελλητή καὶ δι' ιδικιτέρου ἔγγραφου αὐτῆς πρὸς τὰς ὀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ητοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις Ιην Ηρούπολογισμοῦ, Ζην Κεντρικοῦ Λογιστηρίου καὶ Ζην Δημοσίου Χρέους.

4. Ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἑκάστης τοκογρεωλυτικῆς δόσεως θὰ ἐπιστρέφεται τὰ ἀντιστοίχη δρίζομένων εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῆς Τράπεζης τῆς Ἐλλάδος.

"Αρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, τῆς ὁποίας ἡ ίσχυς ἀρχεται τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Σεπτεμβρίου 1967, συνετάγη εἰς δύο ὅμοια πρωτότυπα, ἀτινα ἀναγγειωθέντα καὶ βεβαιωθέντα υπογράφονται ὡς ἔπειται καὶ ἑξ δύο ἔναστος τῶν συμβαλλομένων ἐλαχεῖν ἀλλὰ ἔν. Αὕτη κυριαρχεῖται νομίμως μερίμη τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θέλει δὲ υποεληθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Συγέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τράπεζης τῆς Ἐλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ τὸ Ἐλληνικὸν Δημόσιον

Ο Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος

Ο Διοικητής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΓΑΛΛΗΣ

Εἰς τὸν Ημέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργίαν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Αθηναῖς τῇ 13 Ιανουαρίου 1968

Ἐν Ορόματι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ